Compresie de imagine folosind arbori quad liniari și comparație pentru diferite structuri de date

Ghiurțu Andrei și Olaru Karina-Elena Facultatea de Matematică și Informatică, Universitatea Transilvania, Brașov

Rezumat

Pentru procesarea de imagine se adoptă, în general, algoritmi bazați pe arbori quad. Compresia de imagine este printre cele mai uzuale aplicații ale unui arbore quad. În prezenta lucrare se propune un algoritm de compresie care are la bază o optimizare a unui arbore quad, cel liniar. În plus, pentru a compara performanța algoritmului de compresie, se folosesc diferite structuri de date și astfel se poate observa utilitatea uneia în detrimentul alteia. Testele au fost realizate pe matrice de pixeli pătratice, de dimensiuni 2^n .

Cuvinte cheie: arbori quad liniari, compresie de imagine, structuri de date

1 Introducere

Un arbore quad este o structură de date arborescentă în care fiecare nod poate avea 0 sau 4 copii, fiecare conținând informațiile unui cadran al părintelui. Într-un arbore quad liniar se rețin doar frunzele și doar cu ajutorul lor se efectuează restul operatiilor. Acest lucru este posibil, deoarece fiecare nod are un cod de n cifre din care poate fi determinată poziția în arbore (spațiu) și nivelul de divizare. Compresia de imagine este o problemă veche, întrucât, dacă pe vremuri stocarea de informatie si fisiere avea un raport pret-capacitate foarte mare, în prezent există multe metode ce se folosesc de observatiile si metodele predecesorilor, pentru a se obține imagini clare, dar de o dimensiune cât mai mică. Pentru această lucrare s-au folosit două dintre cele mai uzuale structuri de date, lista dublu înlănțuită și vectorul din STL.

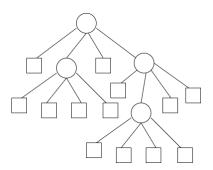

Fig.1 Arbore quad

2 Compresia de imagine

Compresia de imagine este o formă de reducere a dimensiunii unei imagini, fără a pierde detalii semnificative din aceasta, chiar dacă se pierde din calitate și, implicit, unele detalii, mai mici. Acest fapt este necesar în ziua de azi pentru a nu încetini încărcarea paginilor web, pentru a facilita transmiterea fișierelor de tip imagini și chiar în algoritmi mai complecși de machine learning. Există mai multe tipuri de compresie de imagine, cea mai naturală fiind reducerea numărului de biți necesar salvării unui pixel, tehnică regăsită sub numele de uniform quantization. [Mut] Acest lucru duce la reducerea paletei de culori, scăzând calitatea imaginii. Metoda duce la crearea de artefacte și, implicit, la o imagine rezultată mult mai puțin estetică, dar de o dimensiune considerabil mai mică.

Alte variante mai sofisticate folosesc diferite observații și metode matematice complexe pentru a determina dacă valoarea unui pixel trebuie modificată sau nu, acestea rezultând imagini de dimensiuni mai mici, dar cât mai aproape de original. [Win14]

Metadatele sunt câmpuri de tip cheie-valoare ce descriu un fișier. Imaginile au astfel de metadate pentru a reține informații despre valorile pixelilor și aria pe care aceștia trebuie afișați. Cu cât este mai scăzut numărul de pixeli diferiți și sunt mai puține intrări ce descriu zona de afișare, cu atât dimensiunea imaginii va scădea. Pe baza acestei observații, a fost creat algoritmul ce urmează a fi descris.

Necompresat - Compresat

3 Arbori quad liniari

Arborii quad liniari folosesc un cod format din n cifre, n fiind rezultatul logaritmului în baza 2 din lungimea unei laturi a imaginii. Matricea de pixeli corespunzătoare imaginii trebuie să fie pătratică, iar dimensiunea unei laturi trebuie să fie putere a lui 2. Având aceste detalii în vedere, considerăm codurile drept chei în găsirea poziției nodului, atât în raport cu părintele său (indicele copilului), cât și raportat la întreaga matrice (al câtelea copil este pe fiecare nivel de divizare). Numerotarea se face în felul următor: după o divizare, copilul din nord-vest primește indicele 0, cel din nord-est 1, copilul din sud-vest primește indicele 2, iar cel din sud-est va fi numerotat cu 3. Astfel, a i-a cifră determină poziția nodului pe nivelul i.

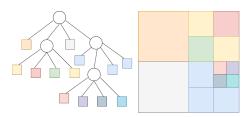

Fig.2 Arborele quad asociat divizării

Diferite situații pot necesita diferite moduri de îmbinare a copiilor, și implicit căutarea acestora în lista de frunze. În situația prezentată, algoritmul de îmbinare a constat în alăturarea tuturor copiilor de nivel i ai aceluiași nod într-un singur nod frunză de nivel i-1, ce pornește de la coordonata (x, y), are lățimea de două ori mai mare decât un copil, iar câmpul culoare este determinat de media culorilor celor 4 noduri îmbinate.

4 Structuri de date

Structurile de date reprezintă diferite metode de stocare a datelor în memoria internă.

Există o multitudine de structuri de date, fiecare cu avantajele și dezavantajele ei. Câteva dintre acestea, foarte utilizate, sunt structurile de date liniare, de tipul vectorului și listelor simplu și dublu înlănțuite și arborescente, dintre care merită menționate map-ul și set-ul. Pentru algoritmul propus s-au efectuat comparații bazate pe combinații de liste dublu înlăntuite și vectori.

Lista dublu înlănțuită stochează elementele astfel încât fecare își cunoaște doar predecesorul și succesorul. În memorie, elementele sunt salvate în locații aleatorii, făcând astfel parcurgerea unei liste mai înceată decât a unei structuri de date contiguă. Totuși această structură de date are un avantaj major în cadrul creării unui arbore quad liniar, întrucât acesta necesită inserări și stergeri frecvente, operații care se execută în cadrul unei liste în timp constant, adică complexitate O(1).

Fig.3 Reprezentarea unei liste dublu înlăntuite

Vectorul, spre deosebire de listă, stochează informația într-o zonă contiguă de memorie, ceea ce are ca urmare parcurgerea mai rapidă și accesarea elementelor cu ajutorul indecșilor. Cu toate acestea, inserarea și ștergerea în interiorul vectorului implică mutarea pozițiilor elementelor de la poziția în/din care se inserează/șterge până la final, operație care se efectuează în timp liniar (complexitate O(n)).

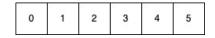

Fig.4 Reprezentarea unui vector

Alte structuri de date care au fost luate în considerare pentru acest algoritm au fost coada cu două capete (deque), map-ul sau setul. Deque-ul preia elemente ale listei si ale vectorului, precum memoria parțial contiguă, accesul prin indecși, iar ștergerea și inserarea la începutul structurii se efectuează în timp constant, dar în mijloc se comportă ca un vector. Cu siguranță această structură de date nu ar fi îmbunătățit algoritmul și nu ar fi fost relevant în testare. Map-ul/set-ul ar putea fi folosite în cazul căutării vecinilor pe baza codului, unde găsirea și inserarea elementelor s-ar putea face în timp constant, cât timp factorul de încărcare ne-ar asigura evitarea coliziunilor. Totuși acest lucru nu se pretează pe algoritmul utilizat, deci nu a fost luat în considerare pentru a fi testat.

5 Prezentarea algoritmului

Pentru încărcarea și salvarea imaginilor se folosește librăria **OpenCV**.

5.1 Divizarea

5.1.1 Prima variantă

După ce imaginea a fost încărcată în totalitate, este salvată sub forma unei matrice de pixeli RGB (salvați drept unsigned char, deci fiecare pixel ocupă 24 de biți), iar aceasta este împărțită recursiv în patru părți, lucru ce asigură că nodurile sunt salvate în ordine întrolistă de pointeri către nodurile create. Fiecare celulă este divizată până când se ajunge la un nod ce conține o singură culoare. Acest lucru s-ar putea realiza și până când se ajunge la culori aproximativ egale, astfel imaginea încărcându-se mai rapid. În acest caz, imaginea compresată are o dimensiune mai mică, dar pierde mai multe detalii.

Fig.5 Vectorul de noduri după divizare

Algoritm 1: Construire

Intrare: Matrice de pixeli Iesire: Noduri frunză

construieste(matricePixeli):
 marime <- log2 (matricePixeli
 .marime)
 daca pixelMatrix nu e
 patratica sau marimea nu e
 numar natural atunci
 return
 sfarsit daca

frunze.adauga(nodul format
 din toata matricea)
 divide(leafNodes.first)</pre>

Algoritm 2: Divizare

Intrare: Matrice de pixeli Iesire: Noduri frunză

```
divide(parinte):
   daca nu trebuie divizat
    atunci
    oprire
   sfarsit daca

   construieste copii folosind
    parinte
   sterge parinte din frunze

   pentru copil in copii executa
     frunze.adauga(copil)
   sfarsit pentru

   divide(copil)
```

5.1.2 A doua variantă

Această variantă se folosește de proprietatea imaginilor de a avea latura de dimensiune putere a lui 2. Astfel, matricea de pixeli se parcurge direct, în complexitate pătratică $(O(n^2))$. Algoritmul are la bază 3 operații fundamentale:

- construirea codului această operație constă în interclasarea coordonatelor, scrise în baza 2, și gruparea a câte două cifre pentru a se ajunge la codul în baza 4 corespunzător locației;
- inserarea unui nou nod frunză constă în parcurgerea frunzelor curente pentru a determina poziția de spargere a nodurilor, lucru ce se întâmplă repetitiv până se ajunge la codul căutat;
- divizarea efectivă algoritmul se folosește de o structură adițională pentru a reține nodurile active, cu proprietatea că pixelul de pe coloana j are corespondent activ un nod de pe poziția j/2. Un nod se consideră că nu mai este activ din momentul ajungerii în colțul din dreapta jos, calculat folosind nivelul pe care se află nodul activ și poziția pixelului curent în matrice. Un nod ce nu se află în lista de noduri active și are culoare diferită față de corespondentul său este inserat drept un nou nod activ (deci, un cel mai apropiat corespondent pentru nodurile din raza sa). [Cri]

5.2 Primul algoritm de compresie

Acesta a pus baza algoritmului final. Acesta era mai mult un algoritm de downsizing, procentual, dar care realiza și o compresie, în timpul rulării. Modificarea lungimii laturilor nu este un rezultat dorit în urma unei compresii de imagine, ceea ce a dus la modificarea parțială a algoritmului de îmbinare a nodurilor existente în listă și create în urma divizării.

Algoritm 3: Creare nod mai mic

Intrare: Parinte
Iesire: Nod mai mic

creareFrunzaMaiMica(parinte,
 procentaj, niveluri):
se copiaza primele marimeCod niveluri cifre din cod
creare nod cu informatiile
 parintelui, dar de
 dimensiune injumatatita

Metoda *creareFrunzaMaiMica* creează un nou nod, utilizând nodul îmbinat în metoda *imbinareNoduri* descrisă mai jos, dar modifică și dimensiunea acestuia, ceea ce nu se potriveste cu ideea de compresie.

5.3 Al doilea algoritm de compresie

Modificările algoritmului, explicate mai sus, au dus la forma finală a programului de compresie. Acesta constă în eliminarea unui număr de niveluri, specificat de utilizator. Lista de frunze este parcursă secvențial, iar într-un vector se salvează copii ale nodurilor ce au un nivel îndeajuns de mic sau un nod rezultat din îmbinarea tuturor nodurilor obținute în urma divizării părintelui (care s-ar afla pe nivelul maxim de adâncime acceptat). Pentru a evita folosirea unui algoritm recursiv este utilizat un vector de mărime n, folosit cu scopul de a evidenția numărul de ordine al fratelui pe un anumit nivel.

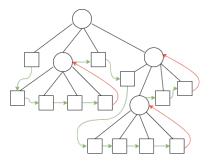

Fig.6 Parcurgerea secvențială și îmbinarea

Algoritm 4: Îmbinare noduri

Intrare: Noduri de îmbinat Iesire: Nod îmbinat

imbinareNoduri(noduri):

creare nod de nivel mai mic si marime dubla fata de nod setare coordonate de inceput cu cele ale ultimului nod din vectorul noduri setare culoare cu media dintre culorile nodurilor

Metoda *imbinareNoduri* se folosește de ultimul element din vector, acesta fiind de fapt cel din nord-vest.

Algoritm 5: Creează frunze folosite în compresie

Intrare: Frunze inițiale Iesire: Frunze compresate

creareFrunzeCompresate(noduri,

niveluriDeSters):

pentru frunza in frunze executa daca nivelui frunzei < niveleDeSters atunci continua sfarsit daca frunzeNoi.adauga (frunza) cat timp pe nivelActual sunt patru frunze executa nodImbinat - imbina ultimele 4 noduri sterge ultimele 4 noduri din frunzeNoi frunzeNoi.adauga(nodImbinat) sfarsit cat timp sfarsit pentru

Algoritm 6: Compresie

Intrare: Frunze matrice inițială, numar niveluri de șters

Iesire: Matrice compresată, frunze matrice compresată

compresie(frunze,
 niveluriDeSters):
frunzeNoi =
 creareFrunzeCompresate(
 frunze, niveluriDeSters)
Creare matrice iterand prin
 lista de noduri ->

return {imagineCompresata,
 frunzeNoi}

imagineCompresata

5.4 Salvarea imaginilor

Pentru a testa toate nivelurile de compresie s-a ales introducerea unei structuri repetitive care compresează, pe rând, imaginea originală, reducând 0,1,...,m niveluri, unde m este adâncimea maximă de divizare a imaginii încărcate. Salvarea se face folosind funcția imwrite, disponibilă în OpenCV, chiar dacă acest lucru constă în conversia matricei din matrice de pixeli în matricea \mathbf{Mat} , componentă a librăriei menționate.

Image* com=image.compress(<
 noLevelsToDelete>);
std::string path=std::string(<
 path>.<extenstion>);
com->save(path);

Algoritm 1: Salvarea imaginilor

Algoritm 7: Salvare

Intrare: Matrice initială Iesire: Salvare imagine pe disc

Image* com=imagine.compresie(
 imagine.frunze,
 niveluriDeSters);
cale=string(<path>.<extenstion
 >);
com->salvare(cale);

5.5 Programul prin perspectiva memoriei

Lucrul cu memoria în C++ se realizează manual, după cum doreste programatorul, astfel punându-se la dispoziție două zone de memorie diferite ca functionalitate. Pe de o parte se regăsește memoria aflată pe stivă, mai rapidă decât cea aflata pe heap, dar totodată mult mai limitată, și care poate duce la copii inutile ale datelor folosite în exteriorul metodei în care au fost create, în functie de compilator. Astfel, s-a ales utilizarea memoriei alocate dinamic, pe heap, care deși are un acces mai încet asuprea datelor, ajută în stocarea structurilor de mari dimensiuni, precum o matrice de pixeli. Totodată, în acest mod se asigură evitarea creării unor copii inutile în momentul trecerii de la o metodă la alta, și permițând eliberarea memoriei în momentul în care este necesar.

6 Comparare performanțe

6.1 Pentru primul algoritm de divizare

Comparația următoare este făcută pe aceeași imagine de 512x512 pixeli.

Combinația de structuri de date	Divizare(s)	Îmbinare(s)
Listă-Vector	60.9	0.273
Listă-Listă	63.9	0.332
Vector-Listă	237	0.345
Vector-Vector	242	0.281

Tabelul de mai sus este o privire de ansamblu asupra diferențelor de eficiență dintre structurile de date menționate, liste și vectori, în cadrul divizării si îmbinării. Desi se pot observa diferențe de la listă la listă sau de la vector la vector, atât în divizare, cât și în îmbinare, acestea sunt nesemnificative raportat la durata totală de divizare si putând fi puse pe seama utilizării resurselor de către sistemul de operare. Se poate observa diferența majoră între utilizarea unei liste în detrimentul unui vector (pentru divizare și memorarea frunzelor). Acest lucru se datorează stergerilor frecvente. O stergere întrun vector se efectuează în timp liniar (O(n)), în timp ce pentru o listă, aceeași operație se efectuează în timp constant (O(1)). Pentru îmbinare, totuși, se observă că vectorul este o structură mai eficientă, întrucât îmbinarea implică inserări și ștergeri repetate, de la final, memoria contiguă reprezentând un avantaj în acest caz.

Următoarele comparații s-au realizat pe aceeași imagine, de dimensiuni diferite.

Operație	256x256	512x512	1024x1024	
Divizare(s)	2.14	60.9	634	
	$\hat{\text{I}}$ mbinare(s)			
Nivel 0	0.104	0.375	1.60	
Nivel 1	0.081	0.297	1.21	
Nivel 2	0.075	0.273	1.10	
Nivel 3	0.073	0.263	1.08	
Nivel 4	0.072	0.269	1.05	
Nivel 5	0.070	0.259	1.05	
Nivel 6	0.070	0.257	1.07	
Nivel 7	0.072	0.257	1.05	
Nivel 8	0.072	0.260	1.06	
Nivel 9	-	0.257	1.04	
Nivel 10	-	-	1.05	

Tabelul se aplică pentru Listă-Vector. Se poate observa, comparând toate tabelele, că cea mai optimă combinație este cea în care se folosește o listă pentru reținerea nodurilor frunză și un vector pentru îmbinarea acestora. Diferentele, în ceea ce priveste gradul de compresie, sunt semnificativ mai mari la primele 3 nivele, după accea timpul fiind aproape similar. Comparând datele din tabel cu testele făcute pentru alte imagini, este evident faptul că timpul de compresie începe să fie aproximativ egal din momentul în care se pierd detalii mari și, implicit, imaginea devine vizibil neclară. Pe măsură ce crește dimensiunea imaginii se observă că algoritmul de divizare este ineficient, ceea ce duce la o creștere semnificativă a timpului de creare a listei de frunze. Totusi, utilizarea unei liste păstrează algoritmul la o durată decentă de încărcare a imaginii, dar de la o dimensiune mai mare de 1024x1024 durata de asteptare ar creste semnificativ. Această combinație de structuri de date este, însă, cea mai eficientă, observându-se din celelalte tabele faptul că durata de asteptare este foarte mare, chiar de la dimensiuni reduse ale imaginii.

Operație	256x256	512x512	
Divizare(s)	2.16	63.9	
Îmbinare(s)			
Nivel 0	0.129	0.498	
Nivel 1	0.103	0.405	
Nivel 2	0.094	0.332	
Nivel 3	0.093	0.413	
Nivel 4	0.091	0.334	
Nivel 5	0.090	0.354	
Nivel 6	0.091	0.347	
Nivel 7	0.092	0.375	
Nivel 8	0.091	0.330	
Nivel 9	-	0.337	

Tabelul se aplică pentru Listă-Listă. Pentru divizare rezultatele sunt aproape similare, marja de eroare fiind nesemnificativă. Cu toate acestea, metoda prezentată se lovește de lipsa memoriei contigue și a optimizărilor prezente într-un vector (de exemplu, pentru alocări și dealocări). Se ajunge la o creștere a timpului de compresie cu 15-20 %.

Operație	256x256	512x512	
Divizare(s)	17.2	237	
Í	$\hat{\text{I}}$ mbinare(s)		
Nivel 0	0.115	0.469	
Nivel 1	0.097	0.349	
Nivel 2	0.092	0.345	
Nivel 3	0.089	0.335	
Nivel 4	0.086	0.430	
Nivel 5	0.088	0.332	
Nivel 6	0.088	0.328	
Nivel 7	0.087	0.338	
Nivel 8	0.087	0.315	
Nivel 9	-	0.320	

Tabelul se aplică pentru Vector-Listă. Folosirea unui vector pentru divizare duce la multe parcurgeri pentru găsirea elementului căutat, pentru ștergere, cât și parcurgerea necesară pentru efectuarea ștergerii efective. Spre exemplu, pentru un vector cu 90 000 elemente, se parcurg toate pentru stergerea unui singur element, iar acest lucru se întâmplă de mai multe ori în program. Se poate ajunge chiar la ordinul milioanelor de elemente. Vectorul este astfel o alegere ineficientă pentru păstrarea frunzelor, fapt ce reiese chiar din testele realizate, unde cresterea este chiar si de 8 ori. Dezavantajele folosirii unui vector pentru divizare se alătură dezavantajele folosirii unei liste pentru îmbinare și rezultă cea mai ineficientă combinație de structuri de date pentru problema expusă.

256x256	512x512	
18	242	
$\hat{\text{I}}$ mbinare(s)		
0.102	0.364	
0.083	0.319	
0.076	0.281	
0.075	0.313	
0.075	0.337	
0.073	0.287	
0.075	0.310	
0.074	0.268	
0.073	0.259	
-	0.270	
	18 mbinare(s) 0.102 0.083 0.076 0.075 0.075 0.073 0.075 0.074	

Tabelul se aplică pentru Vector-Vector. Timpul de compresare al unei imagini ar putea deveni mai mic în ambele situații în care se folosește vectorul drept structură de memorare a nodurilor compresate,

dacă realocările vectorului s-ar face mai rar (creșterea/scăderea capacității vectorului să se facă cu un număr multiplu de 4, întrucât în timpul îmbinării frunzelor se șterg câte 4 elemente de la final). Totuși, această metodă devine inutilizabilă din cauza folosirii vectorului pentru divizare, deoarece timpul de așteptare pentru încărcarea imaginii este mult prea ridicat.

6.2 Pentru al doilea algoritm de divizare

Operație	256x256	
Divizare(s)	1470	
Îmbinare(s)		
Nivel 0	0.122	
Nivel 1	0.091	
Nivel 2	0.077	
Nivel 3	0.076	
Nivel 4	0.075	
Nivel 5	0.074	
Nivel 6	0.074	
Nivel 7	0.071	
Nivel 8	0.072	

Pentru al doilea algoritm s-a observat o creștere semnificativă în durata de așteptare a încărcării imaginii. Acest lucru a îngreunat testarea pe imagini cu dimensiuni mai mari decât 256x256:

Posibile îmbunătățiri ce pot fi aduse algoritmului constau în folosirea unei căutări binare în cadrul funcției de inserare sau folosirea unei tabele de dispersie (unordered_map), astfel încât căutarea și ștergerea să se facă în timp aproximativ constant. Această ultimă variantă implică și modificarea funcției de compresie.

7 Concluzii

- Compresia cu ajutorul unui arbore quad este eficientă, mai ales pentru o reducere a unui număr relativ mic de niveluri, pentru a păstra claritatea imaginii, dar suficient de mare astfel încât dimensiunea fișierului să se înjumătățească.
- Pe testele de dimensiuni reduse folosirea unei structuri de date în detrimentul celeilalte pare redundantă, însă pe măsură ce cantitatea de dare crește, se observă diferențe semnificative între diferitele structuri de date folosite, în cadrul acelorasi teste.
- Folosirea unui algoritm recursiv pentru divizare simplifică scrierea codului, ajungând astfel la rezultate într-un timp relativ redus, iar timpii de așteptare

- pentru încărcarea imaginilor sunt suportabili
- Reducerea numărului de culori diferite duce la un factor de compresie ridicat.

Bibliografie

- [Win14] Stefany Franco; Dr. Tanvir Prince; Ildefonso Salva; Charlie Windolf. "Mathematics Behind Image Compression". **in** Journal of Student Research: 3.1 (2014), **pages** 46–62.
- [Cri] Plajer Ioana Cristina. Linear Quadtrees suport curs.
- [Mut] Muthukrishnan. Reduce the number of colors of an image using Uniform Quantization. URL: https://muthu.co/reduce-the-number-of-colors-of-an-image-using-uniform-quantization/. (accesat: 19.06.2022).